

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200938944/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Klæder til mig og Søn, forpligter jeg mig til paa Ære og Samvittighed at betale i Løbet af December Maaned dette Aar.

Kiøbenhavn, d. 26. November 1842.

St. St. Blicher,
Præst til
Spentrup og Gassum.

„Dette Aar“ kom imidlertid aldrig. Og Patheier forærede mig Forskrivningen:

— Der Skrog, sagde han — han *kunde* jo ikke betale!

Om Søndagen tog vi i Dyrehaven, Patheiers Familie og jeg, Datteren Bine, Svigerdatteren Marie, Datteren, Fru Laura Lassen med sine to Børn, Ejlert og Johan. De tog sig i det hele taget af mig og indførte mig hos deres Venner, Kontorchef Dahls, hvis Datter Julie jeg blev meget forelsket i. Gamle Fru Dahl var en brillant Dame og meget sruuk. Kontorchefen var en Søn af hendes Mand, men hun havde taget ham til sig, hvad der vakte vor højeste Beundring for den gamle, drastiske Dame.

Min Broder John var en livlig og meget munter ung Mand, som voldte Tante Marie mange Bekymringer ved sit glade Leben. Jeg havde derimod ikke Tid til at gaa ud om Aftenen, jeg sad hjemme og digtede og digtede. Jeg forsøgte at faa mine Digtværker optagne i forskellige Blade og Tidsskrifter, men jeg fik dem alle returnerede . . . endogsaa fra Holst's „Børnevennen“. Det var strenge Tider, jeg savnede Moder meget til at læse mine Sager op for mig, og jeg led meget af Hjemve.

Særlig kan jeg huske en Aften i Frederiksberg Allé, hvor jeg sad og tænkte paa Selvmord. Det blev dog ikke til noget, hvad jeg senere ved flere Lejligheder dybt har beklaget.

XV

DR. TVÆRGADE

Naar jeg læser mine Optegnelser fra disse Aar, omkring Midten af 1870erne, er de fulde af Sorg, Suk og Klage.